

En gång i tiden, eller egentligen för bara några år sedan, hörde termen IRL (*in real life*) till Internetworkabulären. Den refererade till det som man uppfattade som det riktiga livet, det vill säga den sociala kontakt man hade med varandra i det vardagliga livet, ansikte mot ansikte, i kontrast till den man hade med varandra över datornätverk. Internet var fönstret in i det konstgjorda, och det liv som man levde då man satt vid datorn med sina virtuella vänner kunde aldrig vara lika verkligt som det verkliga livet.

Idag använder ingen termen IRL längre. Det här hänger antagligen ihop med att vår vardag har förändrats på betydande sätt. Det skulle kännas konstigt att påstå att det liv vi delar med varandra över webben och sociala medier inte har med det riktiga livet att göra.

Hrafnhildur Gunnarsdottir diskuterar i sin kolumn i det här numret den generationskillnad i sättet att kommunicera som uppstått på grund av en otroligt snabb högteknologisk utveckling. Det finns en generation barn, ungdomar och unga vuxna för vilka webben alltid har varit en del av vardagen. De delar en värld där de äldre generationerna kan känna sig som främlingar och knappt förstå det språk som talas. Under *The Pirate Bay*-rättegången i Stockholms tingsrätt 2009 drev **Peter Sunde**, en av de åtalade, med åklagaren då denne tafatt försökte svänga sig med Internetslang. "När vi träffats IRL? Nja, vi brukar inte använda det uttrycket... Vi säger AFK (*away from keyboard*)". Motiveringen till att föredra AFK är att även det som sker över Internet är en del av det riktiga livet. En del av livet tillbringas vi helt enkelt vid tangentbordet och en del borta från tangentbordet. Nu, ett par år senare, efter smarttelefonernas frammarsch, har webben blivit en så integrerad del av våra liv att det är svårt att säga när vi helt och hållet skulle vara AFK.

I sin artikel om det gränslösa bloggandet diskuterar **Ann-Charlotte Palmgren** på vilka sätt sociala medier, som är ett relativt nytt fenomen, har blivit en självklar del av våra liv. **Kim Holmberg** påpekar i sin kolumn att den här sociala förändringen blev möjlig i och med att en teknologisk utveckling gjorde det lättare för vem som helst att skapa webbinnehåll. Denna teknologiska utveckling uppmärksammades genom ett versionsnummer: man började kalla webben för *web 2.0*. Den sociala och tekniska förändring vi erfart under de senaste åren kan ännu komma att ha andra intressanta effekter. **Henrik Serup Christensen** diskuterar i sin perspektivartikel hur sociala medier delvis har förändrat våra möjligheter till politiskt engagemang. Tröskeln att uttrycka sina åsikter har blivit lägre och sociala medier verkar ha en otrolig potential som en kanal för snabb informationsspridning och politisk mobilisering. ■